

جی، جی

like single part

11. N R 2010 'N2

6.1.2.2 'yo nijip'ó ník ríe

(#e) קורא ברכות

(+e) 2,500 2,167

בְּאֵלֶּתֶת וְעַמְּקָמֶת

(82) 1136 12c

ဗုဒ္ဓဘာသီရီ

(ח) ג' אין ארכטינר יוצא יני חותמו ביום ראשון (ט) בלבב של חברו שהשאילו, (ו) קבעין לכם' (ט) משלכם. ונאפלג אמר לו ינא שלו עד שפצעה בו ואחריך ינהא שלי בבחלה, לא ינא, (ט) ינא משלכם. ינא נמן לו מטבחה פטך: ד' ימן לו על-מינות למחוזין, הרי זה ינא בו, ינא (*דָּקְנֵי קמו שאלו. ינא נמן לו מטבחה פטך: ד' ימן לו על-מינות למחוזין, הרי זה ינא בו) ינא חותמו ומחזירו, שפצעה על-מנת להקוויר (יכ) שמה מפקחה. (ו) ינאם לא הקוויר, לא ינא (ו) *אפלג נמן לו את דמיו (ט) ונפלג נאנט כדרכו. וכן אם הקוויר (ו) נן (ט) *אלתור זמן מנצחו לא ינא:

ו. *יכל לא יתגנו (כב) קילם ראשון לסתן (כד) קילם שיצא בו, מפניהם שמתקנן קונה ואינו מפקנה לאחרים כן התיוויה, ונקרא שם תחזרו לו (כח) *אינו מתחר. ליש מי שאומר שם הצעיר צעופת (ו) (לו) נקענותות (כו) מטר. מואם הוופט עם התיינוק. (כח) בינו שלא יא מדו שפיר

(Fe) $\overset{+}{\text{Hg}}$ (2)

בארת הולכה

(2e) $\geq N$ (2)

ו' (ב') **כִּיּוֹם רָאשׁוֹנוֹ**, וכ'». ה' הא קדין (ט) **לְזִין**
עושן שׂוֹן מִמְּטָה^(ט): (כ') קַרְם שְׂאֵלָה כ'». ו' הא קדין אֶם מִקְהָה
בְּנִים בְּלוֹבָבָו, (ט) לֹא? קַדְןָן צַד שְׂיָרְכָה בְּלָמְדָה^(ט): (כ'ח) אַיִן
מִזְחָר. וְלֹפִי זה יָשַׁן חֲנָר שְׂלָא לְבָרָךְ (כ') עַל לְבָב שְׁלָא אַשְׁקָּבָב אֶת
וְצָרָב שְׂקָדָן אוֹתוֹ גְּמַפְתָּה לְגָדָן: (כ'ו) הַפְּעוּתָה. הַגְּנוּ (ט) גְּבוּן שְׁלָא
אוֹתָהָר גְּבוּנָה^(ט): (כ'ז) מַפְרָר. זָנו מַפְרָוָה מִפְרָה מִדְבָּרִי טְוָרִים. וְעַן
בְּאַדְרָה בְּלָכָה: (כ'ח) פִּינְן שְׂלָא יְצָא מְדוֹר שְׂפִיר דְּכָי. וְרָחָה לוֹמָר,
לְלִיל-בְּרִיךְ-זָהָה אַיִן קַדְשָׁן קוֹמָה בְּלָל, וְלֹבָן מַפְרָר אַפְלָה בְּלָא הַצְּבָע לְעֹנָת
הַפְּעוּתָה, וְהַזָּה קַדְין אֶם לֹא מַקְהָה לְהַלְל לְקַדְשָׁן, אוֹ שָׁאָסָר לוֹ
אַחֲרָה אַשְׁלָךְ עד שְׁפָאָה כְּוֹ וְאַתְּ-כְּךְ יְהָה שְׁלִיל בְּכַבְדָּקָה^(ט). וְקַדְיִי לה
בְּאַשְׁאָל, בְּלִיל בְּקַדְיִי ג. (כ'ז) אַלְאָ דְבָרְכָל-אַלְאָ קַעֲזָתָה אֶל מַהְנִי בְּקַדְיִ
לְזִין וְלִיל שְׂיָנָה יְכוֹל אַטְרָה-קָה לְצָאת בָּו, אַכְל עַקְעָן לֹא? יְצָא בְּטִילָה
בְּכַבְדָּה, וְקַדְא אַיְוֹ שְׁלָו וְלֹא מַקְרָן לְקָם, וְלֹא קָם בו אַבְיוֹ מִזְעָן חַבְקָה.
(כ'ט) נִישְׁמַשְׁ מַפְתָּחִים שְׁפָוֹתָן וּמַקְוָתָה תְּפִיעָה מַתְקִים גַּם בְּשָׁאָלָל^(ט),
אֲזַה בְּקָה מַתְמַחֵק סְעִן לְבָצָות, וְכֵן פְּשָׁמָע בְּמַרְכָּבִי (ט) קַשְׁמָ

(ד) ייבן מיכ (ו)

ה' ז' חנוך

ט פמה שפוגנים במקומות שאין אחרולוג מקצי (לח) שפל תקתקל קווינט אתרולוג בשתפות, השם מפוגני שפוגן שקונאותו לצתאת בו (לט) מסתמָא הני באלו פרישו (ט) שפל תקתקל נזקנַת נזקנַת קְלַמַּי שפוגני לצתאת בו על-מגנת שקונירותו ללהם: הנה וגובן קעוין אתרולוג לפיה פמוון, ותדרור מזקה בו (חשות מורייל סיטון ט). וכל אשיים מעל עזים. (מא) ואשה (ט) נזקנַת פטורה מלפען אתרולוג הוואיל ציקעה טיקת בו (חשות מורייל סיטון ט). וכל ארים: שפוגן וינה נזקנַת פטאגה לאנוון לו אתרולוג וללב לבן ליקים (מכ) מהזאה (ט) (יא) קתזאה (ה' טף וה' ליל):

(ט) ט (לח)

ט (לח) שפל תקתקל
 קווינט^(ט) וכ'ו'. גם בפטיג'ארם: אפליג' לפי מתקבנַת שפל אתקר נומן גמל נראה-שלא? אך אם יש ביכלון לפן: (לט) מסתמָא הני באלו פרישו וכ'ו'. ואע'על-פי שפל כל מקום פון שאיון שפל יזקין לנטקנות, לבן לחבון פחה אקוירונַט שפוגן שפל של שלו אם יש לו כל ארבעה מיניט קשלים איע'על-פי שאינט מתקרבים כמו של נפרו. ואם אין לו, מושב שיטל של נזקנַת בקערו מיטשל של נזקנַת, כי יש אוקרים דבשל געל לא לא צא, ושפוגן יש באנדר מקס כי פאי ברעתו לנטקנות סלקו לבקרנו: ואף לא קימא לנו נבי. מל מקום לנטקנַת עציר' פשי לפל של נזקנַת (ח'יא): (ט) שפל נזקנַת נזקנַת קלהם. ומכל מקום לנטקנַת טוב שיקרייז פיטון כל אתקר סלקו לבקרנו במלגה עיל-קונה לנטקנַת (מ"א ו/orה'ז): (מא) ויאשה ברטורה כ'ו'. ואם היא ווזה נברך, (ט) טיקת. וכי שאינו בעיר אין אדריך לפן. וצין קשצני-תשובה: (מכ) מהזאה בתקוננה^(ט). כי ר' בעולם (מכ) אים יוזים לאנוון לאנוון לטבריקם, ועוד לצעות טגענעים קהילתן. ۱

(ט) ט (ט) ט (ט)

ובסבירות המחליקת, כתוב בשורת אגרות משה (ויר' ח'יא ט' רבד ד'ה זהנה איכא) שנחלקו בעקבות מצות חינוך, והאם עיקר המצתה הוא בשביב' להרגיל במצוות ברוי שיקרים כsigmoid, וכן די בלבב שאול, שעכ"פ מותרגל במצוות הוא ורק טעם החיזוק, אבל עוצם החיזוק הוא שהחיןין להתרגל במצוות הוא רך טעם החיזוק, אבל עוצם החיזוק הוא שהייב את האב שיראה שגם הקטן יקיים מצות בתקנות.

ולמעשה, כתוב בשורת אגרות משה, (ויר' ח'יא ט' קל), (ויר' ח'יא ט' קר) שמרבי השעה^(ט) (ס'יק לו) משמעו שנקט שרצא ידי מצות וחינוך אף בלבב שאול, וצין שכן נהוגם שהקטן יrectא ידי חובה בלבב של אביו. וכן הורה הגרי"ז קנייבסקי (אגרות רבנו ח'יב עמי רצוי), שאפשר לסתור על הראבין ושאר הבטתקים והטורקים שמצוות וחינוך מתיקיינות בקטן גם ביטם הראושן גם בלא שהאב יrectה לו את ארכעת המזימה, ואפשר לדוחוג כמותם באותן שיש לאב הרבה קטעים. (ולמעשה נהוג לסתור על זה אף שזו לא דק בז' אחד, וכנראה מושות שארכעת המזימות לא דוח מזיעים). וכן מבואר בשורת שבת הלוד (ח'יח ט' קב). אכן, צידד בשורת אגרות משה (א'ריך ח'יג ט' ט' צ'ט) שאף אם נאמר שהאב מקיים מצות חינוך בשאל, אך הקטן אינו יכול לבקר על ללב שאול, כיון שאינו יrectא בז'ו (וכן דעת הגרי"ז אלישיב (אשורי האיש ח'יג-פליב'ב איתות א'), ולכן בנסיבות שיש ארכעת מיניות בשפע ובול, יש לכל אחד להחותר ולנקוט לכל קטע וקטן אחרולוג ומיניו שייזו של ממש, וקיים האב מצות החינוך שללו בז'ן. אך, מפשטות לשון השעה^(ט) (ס'יק לו) נראה שאף שהקטן אינו יrectא כי חובה אף יכול לבקר בכתוזילות).